

Rbhvn., Bøtteboner, H.=D.; A. H. Thorgren, Rbhvn., H.=D.; J. Stifbygger, Elstrup, Sønderborg, H.=D.

21) Dampmaskiner: Fabrikken Phønix, Odense, Br.=M.; J. B. Brun & Søn, Nykjøbing, Br.=M.

22) Redskaber til Viavl: A. Hansen, Kraghave, Nykjøbing, H.=D. for en Viranmetang. Samme for et Glashus H.=D. B. Boffen, Eystofte, Nykjøbing, et Straatag, H.=D.

23) Haandværks- og Husflidsredskaber: Clausen-Kaas, Værtøj til Haandgjerningskoler, Br.=M.

24) Lade-, Loft- og Staldrekvisiter: H. Lassen, Kjøbenhavn, Staldrekvisiter, H.=D. S. Taaning, Horsens, Arbejdsstavsseletoj, H.=D.

25) Instrumenter til Maaling af Vægt, Rum og Tid: Thiele, Rbhvn., S.=M.; C. Weitzmann, Frederiksborg, Br.=M.; H. P. Kreiberg, Br.=M. for Instrumenter fra Julius Riisen i Kjøbenhavn. J. Nielsen, Kjøbenhavn, Br.=M.; J. J. Rastrup, Kjøbenhavn, Br.=M. W. J. Berg, Kjøbenhavn, Br.=M.

26) Senere anmeldte Sager: H. C. Petersen & Komp., en Kornlugemaskine fra Godsejer Ingermann, Koldmoes, Graasten, H.=D.

Fra Propr. Frederiksen til Nybøllegaard var udstillet en meget omfangsrig og interessant Samling af Redskaber til Dyrtningen af Sukkerroer, og paa Dommertomiteens Forslag tilstillede Hr. Frederiksen en Takskrivelse og en Sølvmedaille for det interessante Bidrag han derved havde ydet til Belysning af den for Tiden saa stærkt drøftede Sukkeroddyrkning.

Udstillingen af Heste ved den 12te danske Landmandsforsamling.

Foredrag af Professor Prosch ved Landmandsmødet.

Medens der ved Bedømmelsen af de udstillede Maskiner og Redskaber kun skal tages Hensyn til Godhed og Brugbarheden af selve det fremstillede Redskab, maa man ved Bedømmelsen af de udstillede Dyr tillige tage Hensyn til det rimelige Udfald af Sammenlægningen med Avlsdyret af mod-

Rjøn. Og vansteliggjøres derved Bedømmelsen allerede for de rene Raceres Bedkommende, saa bliver den navnlig særlig vanstelig hvor det er Blandinger der fremstilles, da det ofte er saa faare vansteligt at danne sig en Forestilling om den Mellemproportionalstørrelse, der vil fremkomme ved deres Forening med Landracen. Man er naturlig ledet til at inddele de udstillede Dyr i rene Racer til Avlsdyr og Blandinger til Brugsdyr. Det er de første som alle vore Skuer have for Dje, men det er meget hyppigt, at man ved Dommen forveksler Avlsdyret med Markedsvaren.

Hvis vi nu først spørge, om dette Dyrskue er en virkelig Repræsentation af Danmarks Husdyrstand, saa er det jo naturligt at ethvert Skue altid vil saa et mer eller mindre stærkt lokalt Præg, og at alle Dele af Landet aldrig kunne være lige lige godt repræsenterede. Disse Indflydelser have ogsaa gjort sig gjældende ved det forhaandenværende Dyrskue, men mindre end man skulde have ventet, og det er en Glæde at kunne udtale, at en Fremmed her vil kunne saa et godt og temmelig rigtigt Kjendskab til, hvad Standpunkt vor Hesteavl i Djeblikket indtager, thi alle Egne af Landet ere mer eller mindre repræsenterede, og den mindre Jordbruger har fremsendt ikke saa Heste, der maa bibringe Beskueren et bestemt Indtryk af at han ikke blot driver Hestetillæg for Fordelens Skyld, men af virkelig Kjærlighed til Sagen, det er ikke blot en Indtægtskilde for ham, men det er, om man saa maa sige, den Luxus han sætter Pris paa, at have Lov til at slyle med denne Sag.

De udstillede Heste ere delte i 3 Grupper, nemlig: 1) Heste til sværere Trækbrug; 2) Heste af Landrace til Ride- og lettere Trækbrug og 3) Forædlede Heste til Ride- og Trækbrug.

Heste til sværere Trækbrug. Det har kostet Rampe at saa denne Gruppe til at træde frem og indtage den første og betydningsfuldeste Plads paa vore Skuer. Tidligere maatte den under Navn af Bonde- og Blodhest beskedent træde tilbage og

indtage en underordnet Plads ved Skuerne. Gjennem Landmandsforsamlingerne er det nu efterhaanden lykkes at give den den Plads, der tilkommer den, og at faa Djnene aabnede for, at denne Hest er Landets rette Rigdom, og at vi kunde trøste os, selv om vi ikke havde andre end den. Man kan ved at se et Lands Hestebestand danne sig en nogenlunde rigtig Mening om Agerbrugets Kraft og Jordens Veffaffenhed, thi jo bedre denne er, desto sværere vil Hesten i Reglen være; og skal man da dømme om det danske Agerbrug efter den Udstilling af Agerbrugsheste, som findes ved dette Møde, saa maa det blive klart for os, at selv om vort Land ikke er blandt de frugtbareste, saa er det dog saa frugtbart, at det rigeligt og gavmildt kan føde sine Børn. Denne første Gruppe, Heste til sværere Trækbrug, udmærke sig nemlig ved en gjennemgaaende temmelig ensartet Godhed; vel indeslutter den ikke noget særlig fortrinligt, men paa den anden Side er det ikke en enkelt Egn af Landet eller en enkelt Klasse af Brugere, men derimod alle Egne og alle Klasser af Brugere, der have leveret dygtige, solide og respektable Repræsentanter til Gruppen. Der er endnu Mangler, og vi maa stræbe efter efterhaanden at kunne sjerne dem, thi de hidrøre ikke fra Naturens Paavirkning, den er saa god som vi kunne ønske den, men Ansvarer for den hviler udelukkende paa Landbrugerne selv. Vi have saaledes endnu ikke ganste arbejdet os bort fra den uheldige Indflydelse som de gamle Blandinger, først med Marstheste, saa med Yorkshire, og saa med de nyere frederiksborgske Heste, have havt paa vor Hesteavl, men det er dog synligt, at der er en Bestræbelse efter at frigjøre sig derfor. Dyrskuerne bære noget Ansvar for den fejlagtige Retning, hvori man tidligere arbejdede, thi de trak fortrinnsvis det Smukke og Elegante frem, særlig naar det bar Præg af fremmed Blod, saa at den Tid jo end ikke ligger ret langt tilbage, da man ej vilde være bekjendt, at ens Dyr kun var af Landracen. Nu betragtes dette imidlertid mere og mere som en Anbefaling, og heri vil da have det bedste Værn mod at Opdrætterne skulle lade sig lokke til at bruge Krydsninger med

fremmed Blod. Endnu findes der vel Blandinger i fjerne Led, men det Fremmedes Indflydelse vikses mere og mere ud og er allerede nu uden nogen stor Betydning. At forbedre Landets Hesteavl ved sig selv, det er Vejen som bør følges; Udviklingen her maa paa en Maade gaa samme Vej som Udviklingen i Folket; hvad skulde man vel tænke om det Folk, der tabte Tilliden til sig selv og ikke mente at kunne blive til noget eller at kunne dygtiggjøres til Livets Gjerning, fordi det er indblandet med noget fremmed Blod; det vilde ret beseet være Selvmord; men hvad der gjælder om Folket, gjælder ogsaa paa en Maade om Landets Hesteavl.

Dernæst maa vi sige, at der ogsaa mangler noget i en god Behandling af Hesten, ikke i den Forstand at der enten skulde fattes Omhed hos vore Opdrættere for deres Tillæg, eller at der ikke skulde gives dette Foder nok, men derimod er Foderets Kvalitet ofte mindre heldig, og Hesten øves ikke tilstrækkelig eller paa en passende Maade i den unge Alder. Det er netop i den unge Alder at Musklerne skulle staa sættes ved en kraftig Fodring, og det er fra Mangler i saa Henseende, at de væsentligste Fejl ved vor Landhest stamme; se vi saaledes f. Ex. paa dens Koder, da ere de ikke for lange, og dog blive de gjennemtraadte, og Skylden ligger udelukkende i et for slapt Foder i Ungdommen. Hesten er et fordringsfuldt Dyr navnlig under sin Opvæxt og første Udvikling; senere kan den godt nyde en noget tarveligere Behandling uden at lide derunder.

Af denne Gruppens 1ste Hold, Hingste over 5 Aar var indtegnet 28, 13 udeblev, 1 henvisstes til 2den Gruppe og 1 afvisstes fra Kraftprøven. De øvrige 13 vare alle respektable Dyr, og derfor er der til dette Hold foruden de bestemte 4 Præmier tillige uddelt 3 Tillægspræmier. Præmierne bleve fordelte saaledes:

1ste Præmie, 300 Rdl., Hingst „Grantorp“, jydsk Race, fort, 10 Aar. 5“, 8 Aar (født 1864); tilhører Niels Smed, Åsberg ved Randers. Fader: en jydsk Præmiehingst født paa Mors, Moder: en rød stutteridugtig Hoppe. Hingsten fik

Rongepremie ved Landmandsmødet i Kjøbenhavn 1869. — Den udmærker sig ved sin kraftige Bygning, og er gaaet frem i Dyrkede siden den fremstillede i Kjøbenhavn. Den har gennemtrædende Bagkoder, og maaste en ringe Skjævhed i Krydset til venstre Side, hvor ogsaa Kronen viste sig purret noget, men Underføgelsen kunde ikke udpege noget sngeligt.

2den Pr., 150 Rdl., en mørkebrun Hingst efter Aktiehingsten Colonel og en præmiebelønnet Hoppe, mørkebrun, 10 Rv. 5", 8 Aar (f. 1864); tilhører Lars Andersen, Fuglsbæk pr. Bogenfse. Den har en smuk, ædel og kraftfuld Form med flade og stærke Ben samt gode Koder og en jordvindende, kraftig og let Bevægelse. — Det store Spring mellem Pengesatserne for 1ste og 2den Præmie har ej været Dommerne behageligt, da Forskjellen mellem de 2 Heste ikke var saa stor.

3die Pr., 90 Rdl., Hingst „Oppenheim den II.“, fortebrun med Blis og hvide Bagfokker, 10 Rv. 4' 2", 5 Aar (f. 1867). Fader: Oppenheim, Moder en jydsk Hoppe. Tilhører Gaardfæster P. M. Condrup i Stobdrup, Randers.

4de Pr., 55 Rdl., Hingst „Simbert“ af jydsk Race, Fader: Lars Buuf's Claus (en Sir Richard Hingst i 2det Led), Moder: en Landhoppe fra Randerseggen; mellemb brun, 10 Rv. 4", 6 Aar (f. 1866). — Kropformen er god, men Lænden er lav og flad. Koderne ere gode. Den fører venstre Bagben lidt stivt som Følge af Kasse.

5te Pr., 50 Rdl., Hingst „Karise“ efter Snefere Hingsten og rimeligvis en Hoppe fra Thurebyholm; blankbrun med saa hvide Haar i Panden, 10 Rv. 5", 8 Aar (f. 1864); tilhører Hans Jensen, Olstrup By, Præstø Amt. — Kropbygningen er god, men Underlaarene ere korte, næsten stejle, Manken rund og Bevægelsen noget bunden ved Løb for Haanden. Dog tilbagelagde den 1/2 Mil i 13" 25".

6te Pr., 40 Rdl., Hingst „Holstenborg“, mustatstimlet, 10 Rv. 5", 8 Aar (f. 1864); Fader: Holsteinborg, Moder: en jydsk Rongepremiehoppe; tilhører Gaardejer L. Hansen, Petersborggaard ved Rolding. — Den har en smuk, noget forædlet

Form, men Bagkroppen er ikke saa godt uddiklet som For-
kroppen, den har lange Underlaar og stærk Bøjning i Halseledet,
stærkere end en Arbejdshest godt taaler det, især naar Bag-
koderne allerede i og for sig ere svage; Bevægelsen ej heller
kraftig nok, lidt snæver bag.

7de Pr., 30 Rdl., Hingst „Hans Ullerup“, efter Ullerup-
hingsten af en jydsk Hoppe, kastaniebrun, 10 Rv. 4", 5 Aar
(f. 1867); tilhører L. Buus, Drumgaard, Randers. — Den
er kort, tætfluttet, kraftig bygget med stærke Koder og ret god
Bov, men fed og slap under Løbet.

Af 2det Hold, tre- og fireaarige Hingste, vare
14 mældte, men 6 udeblev. Præmierne faldt saaledes:

1ste Pr., 100 Rdl., Hingst „Falling“, efter Aktiehingsten
Ullerup og en jydsk Hoppe; blankbrun, højere Bagfode hvid,
10 Rv. 4", 3 Aar (f. 1869); tillagt og opdrættet af Hans
Sørensen i Falling. — Det er en velbygget, kraftig Hingst
med flade Ben, gode Koder og en regelmæssig kraftig Be-
vægelse. Et meget lovende Dyr.

2den Pr., 50 Rdl., Hingsten „Elkjar“, efter Holmstrup-
hingsten af en jydsk Hoppe; sort, 10 Rv. 3", 4 Aar (f. 1868);
tilhører Palle Hansen i Borum ved Aarhus. — Den er vel-
bygget, dog er Manken meget lav.

Af 3die Hold, Følhopper, var der mældt 15, af
hvilke 4 udeblev. Præmierne tilkjendtes:

1ste Pr., 100 Rdl., en mørkerød Hoppe efter Salling-
hingsten, 8 Aar (f. 1864), har havt 3 Føl, tilhører Anders
Madsen i Ryslinge, Svendborg Amt. — Det er en velbygget
Hoppe med god Bov, dog ere Forbenene svage.

2den Pr., 75 Rdl., Hoppe „Lotte“, mørkebrun, lille
Strimmelblis, højere Forkode hvid, 10 Rv. 3", 8 Aar (f. 1864),
har Føl hos sig; Faderen er af blandet jydsk frederiksborgsk
Race, Moderen jydsk; tilhører Anders Knudsen, Randlev,
Aarhus. — Det er en god velbygget Hoppe af Landpræg.

3die Pr., 50 Rdl., Hoppe „Dannebrog“, rødbrøget, 10
Rv. 4", 5 Aar (f. 1867), tillagt paa Fyen; tilhører Gaardejer

Brødsgaard, Bramdrup, Kolding. — Den er meget bred og dnh, med kraftig og regelmæssig Bevægelse; dog ere Forkoderne gennemtrædende.

Den 2den Gruppe, Heste af Landrace til Ride- og lettere Trækbrug er en vanstelig Gruppe at bedømme, og den vil rimeligvis ogsaa med Tiden træde rent ud. Der har været god Grund til at holde en saadan Gruppe fast, thi i de lette Sandegne, som i Vendsyssel, Grenaaegnen og flere Egne i Sjælland, vil en let Race, der kan afgive fortrinlige Remonter, være stærk nok for Landbrugets Fordringer. Men desværre er man gaaet en anden Vej; og man har villet fremtvinge svære Heste, og derfor søgt fremmede Racers. Det er ogsaa paa disse Steder, at Krydsningerne ret have hjemme, og om det end maa hævdes, at disse Krydsninger ikke have den Værd for Avlen, som den rene Land-Race, saa vise de dog, at vi ogsaa hos os kunne frembringe Lurusheste, der kunne tilfredsstille selv en kræsen Smag. Denne Gruppe, der forhen var saa fremtrædende paa Dyrskuerne ved vore Landmandsmøder, er nu traadt tilbage i anden Række, og den bør træde endnu længere tilbage. Ifølge Bestemmelserne skulde det vel være rene Landracer alene, som kunde konkurrere i denne Gruppe, men dette Krav bliver ingenlunde opfyldt, thi Traditionen er ofte stærkere end selve Bestemmelserne.

Af denne Gruppens 1ste Hold, Hingste over 5 Aar, var der indtegnet 24; af disse udeblev der 8, 2 bleve henviste til Gruppen for forædlede Heste, 4 bleve afviste fra Prøven, saa der kun var 10 tilbage foruden den, der overførtes hertil fra de sværere Hingste.

1ste Pr., 300 Rdl., Hingst „Bolington“, forædlet Race efter Bolington af en Frederiksborg Hoppe; blankbrun, 10 Rv. 4“, 6 Aar (f. 1866); tilhører Peter Jørgensen, Billestofte, Odense. — Hingsten er velsluttet og velbygget, med skraatliggende Skulder og flade Forben; men Krydsset mangler Bredde, Laarene Fylde, og Haferne ere rette; Øjet er ikke stort.

2den Pr., 150 Rdl., Hingst „Emir“ efter Dalbergs

Præmiehingst af en jydsk Hoppe; kastaniebrun, 10 Kv. 3", 7 Aar (f. 1865); tilhører Poul Nielsen i Nalsrode, Randers Amt. — Den er lang af Krop, men sluttet, dyb og bred. Bagkoderne ere gjennemtrædende; Bevægelsen er kraftig og jordvindende.

3die Pr., 75 Rdl., Hingst af blandet Frederiksborg Race; Fader: Colonel, Moder: Frederiksborg Race; blankbrun, 10 Kv. 4", 9 Aar (f. 1863); tilhører N. Rasmussen, Marslev i Thyen. — Kroppen er kort, Rejsningen høj og smuk, Krydset noget kort og afrundet, Venene grove og ikke fri for Bandhævelser; den staaer løs i Forknæene og er indknebet under Knæene; Bevægelsen er kraftig og jordvindende.

4de Pr., 50 Rdl., Hingst „Sallerup“, efter Arnebjerg-hingsten (Frederiksborgblod, Søn af Baveren) og en jydsk Hoppe; kastaniebrun, 8 Aar (f. 1864); tilhører N. Rasmussen, Sallerup, Præsto Amt. Den fik 3die Pr. i Kjøbenhavn. — Hingsten er noget lang af Krop med smuk Rejsning, skraatliggende Skulder, stærkt Kryds, lange Underlaar og velbøjede Haseled (dog venstre Haseled næppe rent); Venene ere flade, men ikke fri for Galle i Bagkoderne. Bevægelsen er kraftig og jordvindende.

5te Pr., 40 Rdl., Hingst „Zampa“ af Landrace, rød med Blis, 10 Kv. 4", 8 Aar (f. 1864); tilhører N. Sjørgensen, Søserup, Sorø Amt. — Det er en bred, dyb og sluttet Hest, men Krydset er kort, Laarene ikke dybe, Haserne rette (venstre næppe rent), Forbenene svage. Løbet er let, men snævert bagtil.

6te Pr., 30 Rdl. Hingst „Kjøbestov“, rød med Stjerne, 10 Kv. 3", 12 Aar (f. 1860), efter Kjøbestov af en jydsk Hoppe; Gaardejer Henriksen, Skovgaard, Kolding. — Det er en velbygget Hest, men træder igjennem i Forkoderne; den løber let, men er vid fortil og snæver bagtil.

Som præmieværdige maa desuden nævnes:

„Baveren“, en hel ædel Hest af frederiksborgsk Race, som derfor vistnok burde have været bedemt under 3die Gruppe.

„Balbur“, Sønneson af Constantin og en jydsk Hoppe,

fort, 10 Kv. 4", 7 Aar (f. 1865) tilhører Hans Winther, Vesterbyggaard, Horsens. — Den er lang af Kng, Laarene uden Dnhde, god Bov, trang Forening af Hoved, ingen Bevægelse bag.

„Allested“, efter Colonel, en smuk Hest, men højbenet og løs i Forbenene.

„Rolf den II.“, en sjældent elegant Hest af Knapstrup-racen; dog er Bagkroppen ikke rigtig stærk.

„Thor“ fra Corfeliø, Mohrenkop, smuk og elegant, men fin af Ben.

I 2det Hold, tre- og fireaarige Hingste var der indtegnet 6, hvoraf 2 udeblev og 1 henvistes til 3die Gruppe, og af de øvrige 3 fandtes ingen præmieværdig.

I 3die Hold, Følhopper, var der indtegnet 6, hvoraf 4 mødte. 1ste Præmie uddeltes ikke, da der ikke fandtes nogen, som kvalificerede sig dertil.

2den Pr., 75 Rdl., Hoppe med Føl, „Thora“, blandet Frederiksborg=Landrace, skimlet, 10 Kv. 4", 5 Aar (f. 1867); tilhører Forpagter E. Qvist i Skaderedeggaard, Sorø Amt. — Den er dyb og velsluttet, men har smalle Underlaar og noget rette Hafer. Hovedet er stort og noget grovt. Bevægelsen er let og jordvindende.

3die Pr., 50 Rdl., Hoppe med Føl, blandet Frederiksborg Race, fort, 10 Kv. 2", 14 Aar (f. 1858); tilhører Proprietær Sessen, Kristiansminde, Nykjøbing p. Falster. — Den er dyb og velsluttet med gode Laar og let Løb.

Som præmieværdige maa desuden nævnes:

En Hoppe med Føl og Blag, Landrace, rød med Blis, 10 Kv., 14 Aar (f. 1858); tilh. Gaardmand Høppner, Bjorup, Nykjøbing p. Falster. — Den er ikke dyb fortil, men Krydsfet er langt og bredt, Laarene ere dybe og fyldige, og i det Hele taget er Bagkroppen meget god og Bevægelsen let og fremgribende.

En Hoppe af blandet Frederiksborg Race, rød, 10 Kv. 2", 10 Aar (f. 1862), tilh. Mads Nielsen, Veistrup By, Svendborg Amt. Den er lang af Kng med et kort afstændende Kryds,

uden Fylde og Dybde af Laar, Skulderen er kort og retstaaende, Bevægelsen let.

Den 3die Gruppe, Forædlede Heste til Ride- og Trækbrug, gjør det mindst heldige Indtryk, da den ej er ordentlig repræsenteret. Vi have et bestemt Brug for lette Heste, nemlig til Remontebug; thi disse ville stedsse blive vanskelige at skaffe til Veje, jo mere de frugtbare Egne udvikle deres svære Hesteflags, og den Rilde, hvorfra vi tidligere kunde skaffe os gode og udholdende, nøjsomme Krigsheste, nemlig de lette Sandegne, som nys nævnt, mere og mere glipper. Hertil kommer ogsaa, at Frederiksborgs gamle Race, som var saa vel stikket til at give Afkommet med Landhopper den nødvendige Rideform uden at betage det sin Haardførhed, nu er en Saga blot; og skal der tyes til fremmede Rilder, da er der faktisk for Tiden ingen anden Udvej end at søge Fuldblodet. Der er ingen Spørgsmaal om, at jo den arabiske Race i mange Henseender vilde give bedre Kavalleriheste, men det er ikke muligt at skaffe dem til Veje i det Tal, som Nutiden kræver. Kun ved at søge Fuldblodshingste kunne vi med nogle faa Aars Varsel frembringe saa mange Remonter, som vor Hær kan komme til at bruge; jeg har paa andet Sted søgt at vise, at denne Blanding ikke er saa haardfør, som vore tidligere brugte Kavalleriheste, og at Tabene og Vedligeholdelsesudgifterne derfor maa anslaaes langt, langt højere end hidtil; men der er ingen Hjælp herfor, og det vil være lige saa uklogt at sætte denne mislige Omstændighed som afgjørende, som det vilde være af lignende Grund at forkaste de nye forbedrede Skydevaaben. Det maa heller ikke glemmes, at er der nogen Side af Krigslivet, for hvilken den danske Landbruger eller Bonde kan siges særlig at egne sig, saa er det for Kavalleritjenesten; baade ældre og nyere Tider have viist, at der næppe er nogen Kavallerist, som overgaaer den danske Dragon. Og paa den anden Side er det lige saa vist, at vi med Fuldblodshingste, selv af 3die og 4de Rang, og af brede jydsk Hopper, ville kunne frembringe Halvblodsheste, som kunne sættes ved Siden af de bedste, som Ud-

landet frembringer. Desværre har imidlertid det Fuldblod, der findes her i Landet, forsmaget at give Møde.

I 1ste Hold, Hingste over 5 Aar, mødte der 4 af de 6 anmeldte; ingen af dem fik 1ste Præmie; derimod tilkjendtes 2den Pr., 150 Rdl. for „Bezir“, Fader: Fuldblodsaraberen Kalif, Moder: Frederiksborgerhoppe Freja, Skimmel, 10 Kv. 2 $\frac{1}{2}$ “, 11 Aar (f. 1861); tilh. Overfr. Brandt, Klarupgaard, Aalborg. Den løb $\frac{3}{4}$ Mil i 12" 50"."

Hingst „J. Saladin“, Herkomst ubekendt, lys skimlet, 10 Kv. 3", 18 Aar (f. 1854), tilh. det Classenske Fideikommiss; fik hædrende Dmtale.

Af 2det Hold, tre- og fireaarige Hingste, tilkjendtes 1ste Pr., 100 Rdl., for Hingst „Eliaquot“, Trakehner-Race, Ingerød med Blis, venstre Bagkøde hvid, 10 Kv. 4", 3 Aar (f. 1869), Fader: Mulatto, Moder: indst Hoppe af Landracen; tilhører Grev Hold-Hardenberg-Reventlow. Den er dyb af Krop med flade Ben, men Hals og Hoved ere grove. Den er en Anbefaling for Faderen Mulatto, der netop savner Dybde, og et Bevis mere for at Proportionsfejl ikke arves.

2den Pr., 50 Rdl., for „Sherif“, arabisk Race, brun 10 Kv. 2", 4 Aar (f. 1868); tilhører Justitsraad Jørgensen, Søholt, Maribo.

Af Følhopper af foradlet Race fandtes ingen værdige til Præmie.

Efter saaledes at have gennemgaaet alle 3 Grupper, skal jeg slutte, men troer dog forinden at maatte udtale en Ønskningsbaade til Landet og til Forsamlingen for det smukke og særdeles respektable Hestestue, som er blevet samlet ved denne Lejlighed.